

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 lutego 2020 r.

DIH-2.709.39.2019.PS

DECYZJA DIH-2 NR 80/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. c, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 21 listopada 2019 r., złożonego przez ZIBET Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości....., zwanego dalej „Stroną” lub „Przedsiębiorcą” – od decyzji nr 211/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 listopada 2019 r., (sygnatura WPR.8361.140.2019), wymierzającej ww. Stronie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego - węgla kamiennego „ekogroszek”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „świadcstwem jakości”,

postanawia

- I. Uchylić zaskarżoną decyzję w całości.**
- II. Wymierzyć przedsiębiorcy ZIBET Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), za to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego - węgla kamiennego „ekogroszek”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie przekazywał kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem świadectwa jakości dla wprowadzonych do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.**

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr WPR.8361.109.2019, w dniu 12 sierpnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy ZIBET Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości w markecie budowlanym Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c i 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem tego świadectwa każdemu podmiotowi który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 12 sierpnia 2019 r. Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie nie ujawniając charakteru służbowego dokonali zakupu kontrolnego w ww. markecie budowlanym węgla kamiennego „ekogroszek” w ilości 100 kg (4 worki po 25 kg każdy) o wartości ... zł (worek węgla - zł), dla którego kontrolowany przedsiębiorca, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890 - zwanego dalej „rozporządzeniem”), tj. świadectwa jakości i nie przekazał dokumentu inspektorom występujących w roli kupujących.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca

w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli świadectwa jakości. Ponadto ustalono, że na dzień rozpoczęcia kontroli na stanie magazynowym znajdowało się paliwo stałe w postaci węgla kamiennego ekogroszek MEDEM o wartości zł.

W związku ze stwierdzoną nieprawidłowością w czasie ww. kontroli u Przedsiębiorcy, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 3 października 2019 r., (sygnatura WPR.8361.140.2019) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Ponadto zwrócono się do Strony o przesłanie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2018 roku.

W piśmie z 11 października 2019 r. Strona wykazała wartość paliwa stałego wprowadzonego do obrotu w 2018 r. na kwotę zł. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej po przeanalizowaniu akt sprawy 4 listopada 2019 r. na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 1 pkt 1, oraz art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wydał decyzję nr 211/2019, (sygn. WPR.8361.140.2019) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego - węgla kamiennego „ekogroszek”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości”. Organ I instancji stwierdził, że w sprawie nie ziszczyły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. W ocenie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w sprawie nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 i 2

ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wymierzając karę uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu wszczęcia kontroli, która zgodnie z oświadczeniem Strony wynosiła zł. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł stanowi w dolną granicę ustawowo określonego zakresu.

Pismem z 21 listopada 2019 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji której zarzuciła:

- obrazę prawa materialnego, tj. art. 6c ust. 1 w związku z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez błędne ich zastosowanie w realiach niniejszej sprawy, podczas gdy prawidłowe ustalenia faktyczne nie pozwalałyby oprzeć na ich wydanej decyzji;
- błąd w ustaleniach w zakresie, w jakim Wojewódzki Inspektor Inspekcji w Krakowie przyjął, że Spółka wprowadzając do obrotu paliwo stałe - węgiel kamienny „ekogroszek” – nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, tj. świadectwa jakości podczas gdy przedmiotowe świadectwo jakości było wystawione i było w posiadaniu kontrolowanej Kasjerki;
- art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa polegającą na braku rzetelnego zbadania okoliczności niniejszej sprawy poprzez:
 - 1) brak przesłuchania pracownika Spółki, z którym zawierana była kontrolna transakcja sprzedaży,
 - 2) brak przesłuchania pracowników Spółki pracujących na stanowisku kasjerskim,
 - 3) niezbadanie świadectwa jakości będącego w posiadaniu kontrolowanej Kasjerki,
 - 4) nieuwzględnieniu słusznych interesów Spółki

podczas gdy analiza powyższych elementów w realiach sprawy była niezbędna, gdyż miały one istotne znaczenie dla przyjęcia prawidłowej podstawy prawnej oraz możliwości zastosowania odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej;

- art. 189f § 1 pkt 1 Kpa polegającą na braku jego zastosowania podczas gdy prawidłowe, dogłębne ustalenia faktyczne prowadziłyby do uznania, że waga naruszenia prawa jest znikoma, a Spółka zaprzestała naruszenia prawa;
- art. 107 § 3 Kpa polegającą na wadliwym uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wskutek braku pełnego wyjaśnienia jego podstawy faktycznej i prawnej, braku rozważań dotyczących możliwości zastosowania odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Ponadto Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i zastosowanie wyłącznie pouczenia, względnie uchylenie decyzji w całości.

Przy piśmie z 2 grudnia 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy (sygnatura WPR.8361.140.2019).

Pismem z 10 grudnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej w postępowaniu administracyjnym praw. Następnie postanowieniem z 10 stycznia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył postępowanie do 5 lutego 2020 r. w celu wnikliwej analizy sprawy.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie okoliczności związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel

kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Należy także wskazać, że przedsiębiorcy wprowadzając do obrotu paliwo stałe spełniające wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są zobowiązani do przekazywania potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. przekazania potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe w myśl art. 35a pkt 9 lit. c ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Protokół kontroli nr WPR.8361.140.2019 z 10 września 2019 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Należy podkreślić, że Strona podpisała ww. protokół kontroli nie wnosząc do niego żadnych uwag. Ponadto została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu w ciągu 7 dni, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Organ I instancji w protokole kontroli udokumentował jedynie, że w dniu rozpoczęcia kontroli, tj. 12 sierpnia 2019 r. inspektorzy występujący w charakterze klienta nie otrzymali od przedsiębiorcy kopii świadectwa jakości paliwa stałego.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy niewątpliwie wskazuje, że Strona nie realizowała obowiązków o których mowa w art. 6c ust. 2, tj. nie przekazywała każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe kopii świadectwa jakości poświadczonej za zgodność z oryginałem. Powyższe ustalenie stanowi podstawę do zastosowania sankcji o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną

w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ I instancji dokonał błędnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego skutkiem czego przyjął, że zachowanie Przedsiębiorcy podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli, że przedsiębiorca wprowadzał do obrotu paliwa stałe, dla których wbrew obowiązkowi nie wystawił świadectwa jakości. Z powyższą oceną prawną zachowania Strony nie sposób się zgodzić. Bowiem z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, że Strona nie wystawiała świadectw jakości, a z oświadczenia Strony z 10 września 2019 r. stanowiącego załącznik nr 1 do protokołu kontroli wynika, że na stanowiskach kasjerskich były przygotowane odpowiednie kopie świadectw jakości paliw stałych potwierdzone za zgodność z oryginałem. Niewątpliwie natomiast ustalono, że Strona nie przekazywała potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii świadectwa jakości klientom (powyższe potwierdził zakup kontrolny dokonany przez inspektorów). Organ odwoławczy stwierdził, że takie zachowanie spełnia przesłankę wskazaną w art. 35a pkt 9 lit. c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, która stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr 211/2019, (sygn. WPR.8361.140.2019) z 4 listopada 2019 r. została wydana na podstawie błędnych przepisów prawa materialnego w związku z czym zasadne jest jej uchylenie w całości i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy, co umożliwia zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Odnosząc się do odwołania Strony z 21 listopada 2019 r. należy zaznaczyć, że ustalenia dokonane w toku kontroli nie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla węgla kamiennego typu ekogroszek świadectwa

jakości. Natomiast jest odpowiedzialna, iż w czasie wprowadzania do obrotu paliwa stałego sprzedawca nie przekazał kopii świadectwa jakości dla tego paliwa stałego klientowi.

Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze. Protokół kontroli został podpisany przez Stronę, tym samym Strona zgodziła się z treścią zawartą w protokole. Ponadto Strona nie wniosła uwag pomimo pouczenia o możliwości wniesienia ich w terminie 7 dni. W odwołaniu od decyzji I instancji z 4 listopada 2019 r. Strona informuje, że świadectwo jakości było przekazane kontrolującym po ujawnieniu przez nich charakteru służbowego dnia 12 sierpnia 2019 r., tj. w dniu zakupu kontrolnego. Należy jednak zwrócić uwagę, że protokół kontroli nie zawiera załącznika w postaci świadectwa jakości dla paliwa stałego wprowadzanego do obrotu w czasie zakupu kontrolnego. Protokół kontroli stanowi dowód w postępowaniu administracyjnym i to na nim opiera się Prezes UOKiK przy wydaniu decyzji w związku z powyższym stwierdza się, że nie udowodniono Stronie, iż nie wystawiła świadectwa jakości dla paliwa stałego wprowadzanego do obrotu podczas zakupu kontrolnego dnia 12 sierpnia 2019 r. ale uznaje się, że udowodniono, iż nie przekazała kopii świadectwa jakości dla tego paliwa stałego klientowi (zakup kontrolny). Ponadto wskazać należy, że Strona do odwołania również nie dołączyła kopii ww. świadectwa jakości dla ww. paliwa stałego.

Odnosząc się do zarzutów postawionych w odwołaniu dotyczących art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa oraz art. 107 § 3 Kpa stwierdzić należy, że są one nietrafione. Wskazać przede wszystkim należy, że w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Stosownie do art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, co też organ I instancji uczynił. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony

w sprawie materiału dowodowy, pozwalał na stwierdzenie, że Strona naruszyła art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ustawa w sposób jednoznaczny określa obowiązki nakładane na podmioty działające w obszarze sprzedaży węgla oraz je definiuje dlatego też nie można mówić o naruszeniu art. 7a § 1 Kpa. Treść przepisów jest jasna. Ustawodawca w sposób jednoznaczny określił sankcję sprzedawcy za naruszenie obowiązków wynikających z ustawy. Należy wskazać, również że organ I instancji informował Stronę o jej prawach.

Odnosząc się do zarzutu braku zastosowania art. 189f § 1 Kpa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości jego zastosowania. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to następujące przesłanki - waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie zostało przekazane klientowi, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, nie zostały spełnione, ponadto muszą być spełnione łącznie. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajduje podstaw dla zastosowania w rozpatrywanej sprawie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy również pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, który przewiduje fakultatywne odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy Strona udowodni usunięcie naruszenia prawa lub powiadomi właściwe podmioty o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia, należy wskazać, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia podmiotów o stwierdzonym naruszeniu, gdyż doręczenie nabywcom kopii świadectwa jakości paliwa stałego nie spełni zadania informacyjnego jaki wynika z obowiązku ich wystawiania i przekazywania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Art. 6c ww. ustawy jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu czyli

w momencie sprzedaży paliwa stałego klientowi. Stąd wynika, że późniejsze, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa. Wskazać należy, że w tym konkretnym przypadku podczas zakupu kontrolnego klient nie otrzymał informacji o jakości paliwa stałego. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów istotne jest, że wymagane przepisami świadectwo jakości paliwa stałego nie zostało wydane klientom.

Organ odwoławczy przeanalizował akta i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Wysokość kary określona została w granicach ustalonych w art. 35c pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000 zł (na stanie magazynu w dniu kontroli znajdował się węgiel kamienny ekogroszek o wartości zł. – załącznik nr 1 do protokołu kontroli) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł. Według oświadczenia przedsiębiorcy całkowity obrót paliw stałych w 2018 r. wynosił zł. Należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej również wziął pod uwagę, czy na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub czy Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie bądź wykroczenie skarbowe, albo też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, stanowią przesłankę do uchylenia decyzji

nr 211/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 listopada 2019 r., (sygnatura WPR.8361.140.2019). Decyzję należało uchylić ponieważ organ ten błędnie zastosował przepis art. 35a pkt 9 lit. a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660). Jednocześnie zgromadzony materiał dowodowy umożliwił orzeczenie co do istoty sprawy bez konieczności przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego przez organ odwoławczy. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wymierzył karę pieniężną w minimalnej przewidzianej prawem wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), za to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego - węgla kamiennego „ekogroszek”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, Przedsiębiorca nie przekazywał kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem świadectwa jakości dla wprowadzonych do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.
5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. ZIBET Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej;
3. a/a.